

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într'una cu suplimentul „Folia Pedagogică”
 Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
 Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
 Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
 Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
 Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
 pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la
 „Telegraful Român”,

care apare de trei ori pe săptămână deschidem pe pătrariul I. Ianuarie, Februarie și Martie, al anului 1898, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asigurațiunile postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul și eventual al poștei ultime, se fie scrise bine, ca să se pōtă ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonenți, al căror abonament s'a sfârșit, să și înnoască abonamentul, pentru-că altfel expeditura va fi silită a sista expedarea foiei.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

Inoirea popórelor.

„Cei din întunec și din umbră au aflat adevărul”.

Svetilna la Nasc. Dni Iisus Chr.

(†) Cu inimi pline de bucurie, cu inimi pline de entusiasm înălțătoriu vom cânta preste două zile frumoasă cântare de gloriificare: „Mărire intru cei de sus lui D-șeu și pe pământ pace și între ómeni bună voire”.

Cu suflute înălțate, cu capete descoperite vom striga preste două zile: „Christos se nasce, — măriți-l; Christos din ceriuri, — întempinați-l; Christos pe pământ, — înălțați-vă; cântați Domnului tot pământul, și cu veselie lăudați-l popórelor, că s'au preamărit!”

Cum să ne cântăm noi aceste sublime cântări cu inimi pline de bucurie, cu inimi pline de entusiasm, cu suflute înălțate și cu capete descoperite, — când Părintele ceresc ne-a trimis pe unul născut Fiul seu pe pământ, ca să ia trup ómesc din Preacurata Fecióra Maria, apoi să ne propoveduască cuvântul adevărului, să ne ducă la „lumina cunoștinței” și apoi cu trupul să și mōră pentru noi, și în sfârșit drept mărturie a dumnezeirei Lui, a treia zi să învieze!!

Dumnezeu, Părintele ceresc, în bunătaatea Sa cea nemărginită n'a putut suferi mai mult, ca creatura Sa cea mai elésă, cea mai iubită, să fie stăpânită și mai departe de Spiritul cel rău, de ingerul cel cădut, care prin învțăturile lui cele mincinoșe l'a fost adus pe om la marginea prăpastiei, la marginea perirei, — ci a trimis pe Unul născut Fiul Seu, ca să ne arete „calea și adevărul”; calea: mijlocul de a ajunge la cunoștința adevărului, și adevărul: scopul vieții nōstre pe pământ și dincolo de mormânt, care nu este altul, decât însuși Iisus Christos, carele ne-a dis:

„Eu sum calea și adevărul și viața”.

Mulțimea popórelor de pe pământ, cari rătăceu până acum în întunecul nesciinței, acum au venit la cunoștința adevărului, căci „răsărit'au lumii lumina cunoștinței”.

Popórele, cari până acum așteptau cu dor ferbinte venirea Mântuitorului, acum își ved' împlinit acest dor, căci: „Inoirea neamului ómesc de mult cântând Prorocul mai nainte o a vestit, învrednicindu-se negrăit a vedea închipuirea: că Prunc tinăr din muntele Fecióriei au eșit Cuvântul, spre înoirea popórelor.”

„Dumnezeu fiind păcii și Tată îndurării”, Părintele ceresc n'a voit ca popórele să peră fără a le trimite un mijloc de mântuire, un mijloc de scăpare, prin care să afle „calea și adevărul și viața”.

Și multe din aceste popóre, cu dor după venirea unui Mântuitoriu, au și aflat acésta cale, au și cunoscut acest adevăr și astfel s'au și renoit, au aflat viața.

Dar multe au fost și de acele popóre, cari n'au aflat acésta cale, cari n'au n'au cunoscut acest adevăr, și așa nerenoidu-se, n'au aflat nici viața mai departe, ci au cădut jertfă sistemelor lor filosofice clădite pe principii de morală falsă, ținând mai mult la preocupățiunile lor naționale și patriotice exagerate și egoiste, decât să primescă o religiune nouă, o religiune de origine divină care nu exclude nici aceste principii de morală socială, ba le alimentează chiar între marginile cuvințioșe și întru cât nu jignesc conștiința națională și patriotică a celor de altă naționalitate și din alte state, și care mai pe sus de toate împacă pe om cu sine, cu conștiința lui cea mereu agitată din cauza mulțimei fărădelegilor lui, de cari nici o lege ómescă nu-l pōte total curăți.

Și, durere, tocmai acele popóre s'au opus mai înverșunat în contra lăfțirei cunoștinței adevărului, cari mai mult ar fi putut face pentru lăfțirea aceluia, și cari mai multă trebuință ar fi avut inele pentru îmbrățișarea acestui adevăr, — și astfel s'a adevărit, că: „Cei din întunec și din umbră au aflat adevărul”, ér cei dela vederea lumii și cu puterea ei și cu bogățiile ei spirituale și materiale în mână, nu l'au aflat, nu l'au găsit, pentru-că n'au voit, și astfel s'au stins, au perit nelăsând decât urme sângeróse despre existența lor și despre gloria lor trecătoare pământescă, până când cele din întunec și din umbră, necunoscute și barbare, cari au primit acel adevăr, s'au cultivat, s'au întărit și și-au asigurat o existență îndelungată între marginile vieții ómesci, și o glorie, care în veci nu pier.

Étă dar mijlocul, prin care popórele cele vechi se pot renoui, ér cele nōue se pot întări și consolida, asigurându-și o existență lungă între marginile vieții pământesci, și o glorie, care nici odată nu pier, și care nu va fi nici blăstemată de posteritate.

Durere numai, căci tot mai mult scade numărul acelor popóre, cari îmbrățișând acest adevăr, adevărul creștinismului, încep acum a-l abandona, a-l părăsi, și a cultiva ér vechiul patriotism lipsit de bazele moralei creștine, care a dus și puternica împărăție universală a Romanilor la peire. Ér încep a cultiva acest patriotism fals, lipsit de bazele moralei creștine, despre care renumitul savant Lamartin în Istoria lui Iuliu Caesare dice, că: „Patriotismul

ambitios, cuceritoriu, nesațios, care re-unosce de lege numai interesul său personal, care desprețuesce și vatēmă drepturile celorlalte naționalități, cari sunt pentru tot omul egale, și care prin violență își însușesce o glorie neîndreptățită înaintea posterității, — acel patriotism nu e altceva, decât un egoism colosal, un principiu animalic și neomenos, care își are reprobarea și embrionul nimicirii proprii deja în succesul obținut”.

„Până când Roma a fost strimtorită în Italia, dice tot L. In o. c., ori până când a avut ce euceri în Sicilia, Spania, Grecia, Asia mică, Egiptom și Cartagena, necesitatea curagiului public, ori ambituirea generală de a se lăți, a amănat marile lupte interne, cari singure sunt cauzele morții națiunilor. Dar când Cartagena a fost cucerită de Scipioni, ultima virtute a republicei, spiritul militar, pe care Roma l'a cultivat în legiunile sale pentru cucerirea lumii, s'a întors în contra ei. Acésta e legea dreptății împărțitoare contra popórelor libere, cari vreau să devină și cuceritoare; mai iute ori mai târziu se sinucid cu spada, pe care au scos-o ele în contra lumii”.

Ér într'alt loc: „Republica ne mai putându-se susține prin virtute, s'a mai susținut de pe o și pe alta prin terorism”.

Classic exemplu pentru nestătornicia lucrurilor ómesci clădite pe base imorale, — și totuși ce vedem?

Vedem predicându-se de pe amvónele bisericilor și de pe tribunele parlamentelor egalitate, frațietate și libertate pentru toți, fără deosebire de confesiune și naționalitate; dar când e vorba, ca aceste divine principii să se pună în lucrare, națiunile și clasele ómenilor ce au puterea în mână, caută pretexte, false, ca acelea să nu se pună în lucrare și față de cei mai slabi, și când, că acésta o pretind interesele statului, interesele binelui public, ca și când nu mulțumirea tuturor cetățenilor în privința religioasă, națională și materială ar fi interesele statului, carele altcum nu se pōte susține, decât de pe o și pe alta, prin terorism, până când cade, și nu-i rămâne decât o glorie rușinosă, pe care generațiunile următoare o disprețuesc.

Și e mare ađi numărul acelor națiuni, cari din interese egoistice de rasă consideră creștinismul de o pedecă în desvoltarea lor și caută mijloce în felii și chip de a-l repune și a-l substitui cu legi ómesci, cari le convin interesele lor imorale pe contul altor națiuni.

Dar va veni timpul, când se vor căi pentru acésta, și le va păré rău, numai de nu ar veni prea târziu la cunoștința adevărului, când nu va mai fi timp de întreprtare.

Cerul și pământul vor trece, dar învțăturile Mântuitorului, a cărui Nascere preste două zile o vom serba, nu vor trece nici odată.

Deci, să ne renouim și să ne întărim prin învțăturile acestui Mântuitoriu, noi popórele cele mici și prigonite de alte popóre, în special noi românii, aceste remășite ale marelui popor roman, cuceritoriu lumii.

În optspredece seculi de când ne a adus marele împărat Traian aici n'am putut fi nimiciti de năprasnicele și nenumerósele hórde barbare, parte pă-

gâne, parte creștine, de cari încă o parte și astăzi suntem stăpâniți, pentru că am ținut cu tărie la biserica noastră ortodoxă română, jertfindu-ne avere și sânge pentru ea.

În optspredece seculi am fost persecutați pentru alipirea la acésta credință, care ne-a conservat conștiința religioasă și națională curată de nici porțile iadului nu o au biruit și nu o vor birui nici în viitoriu, pe cât timp vom ține și mai departe la ea cum am ținut și până acum.

Astfel s'a adevărit și despre noi: „Cei din întunec și din umbră au aflat adevărul”.

Și acum pentru renoirea noastră să strigăm:

„Christos se nasce! —
 Măriți-l!”

Situațiunea internă.

Din incidentul schimbării anului în Ungaria partidele politice felicitază pe conducătorii lor.

Felicitările aceste cuprind manifestațiuni politice de mare interes pentru lucrările parlamentare.

Cu mare interes se așteptă deci în fie care an manifestațiunile politice din incidentul anului nou, nici odată însă mai îndreptățit nu a fost acest interes ca și acuma.

Ungaria se află de present în situațiune grea. Convențiunea vamală cu Austria nu s'a putut încheia din cauza naufragiului prin care trece parlamentarismul în Austria, un provisoriat de 4 luni nu s'a putut crea din cauza obstrucțiunei partidei kossuthiste, — dic cei din partida guvernamentală, — din cauza nesincerității guvernului — dic obstrucționistii.

A sosit anul nou, și în lipsa de dispozițiuni în cale parlamentară va trebui să ia guvernul său răspundere personală pentru guvernarea țerei, său să omită ordinațiuni ca în Austria.

Paralel cu situațiunea acésta s'a vorbit mult în zilele din urmă de o fusiune cu Appoyi, în care cas acesta ar ajunge ministru president, ceea ce ar aduce cu sine disolvarea parlamentului ca constelațiunile partidelor să se desvólte în conformitate cu vederile noului ministru president.

În aceste două direcțiuni se așteptau declarațiuni din partea ministrului president.

Ministrul president a răspuns numai în tesă generală, că guvernul e consciu de situațiunea cea gravă, care s'a creat țerei, că guvernul are în vedere interesele țerei, că guvernul nu va face concesioni, ci va face ceea ce este în interesul țerei, în credință, că partida liberală îi va da sprijinul și bunăvoința ei l' va împintena la lucru.

Cu aspre cuvinte condamnă ministrul president ținuta partidei independente, despre care dice, că stă numai din o mână de ómeni plini de vanitate, cari nu au destulă prevedere și cari pun mai pe sus de interesele țerei ambițiunile personale, periclitând parlamentarismul, interesele țerei și prestigiul Ungariei în fața străinătății.

Cuvintele violente ale ministrului president față cu opozițiunea au făcut rea impresiune asupra celorlalte par-

tide, și acesteia i s'a dat deja expresiune în diarele opoziționale.

De comun omul slab se supără, și violența din partea ministrului president nu este semnul tăriei. Nu s'a exprimat cu nimica ministrul president în privința eventualei fuziuni cu partida lui Apponyi. Cestiunea acésta s'a atins numai incidental, întru cât fostul ministru de finanțe Lukács, care afelicitat pre ministrul president, a adus elogiuri contelui Apponyi pentru loyalitatea, cu care a spriginit proiectul de provisoriat al guvernului, punându-și pentru acuma la o parte gravaminele sale de drept public.

Ministrul president a declarat, că nimica nu are de adaus nici de șters din vorbirea de felicitare, și prin acésta s'a dat a se înțelege, că apróbă elogiurile aduse contelui Apponyi.

Se crede, că în zilele aceste guvernul va încerca o regulare a cestiunei, finanțelor în cele vamale, și încât opozițiunea Kossuthistilor ar înșiasta la tactica de până acuma, va introduce măsuri restrictive în regulamentul desbaterilor.

Amenințarea cu modificarea regulamentului s'a mai făcut odată, și atunci a aflat resens chiar și la partida liberală.

Intre inimicii cu modificarea stă presidentul casei Szilágyi, care și acuma din incidental felicitărilor de anul nou a îndemnat partida liberală la moderațiune și la tact fin, prin ce s'a dat să se înțelégă, că densus este contrariu al restricțiunilor.

Diarele opoziționale fac provocare la lucrurile din parlamentul Austriei, arătând, că decă acolo lucrurile au de generat la scandalurile întemplate, acésta are de a se mulțămî împregiurării, că regulamentul desbaterilor s'a modificat în sens restrictiv.

O asemenea perspectivă ni se pune și nouă în viitoriu pe vedere.

Mai limpede a vorbit conducătorul opozițiunei care stă pe baza pactului dualistic. Contele Apponyi a accentuat cu deosebire baza pactului dualistic, care trebuie susținută, și nu este ertat să se lățescă credința, că partidele din Ungaria caută ocaziunile binevenite spre a rumpe legăturile cu Austria.

În situațiunea actuală datorința partidului a fost să susțină programul guvernului și să caute a-l realiza. În punctul acesta contele Apponyi a vorbit clar. Majoritatea cea mare, care stă pe baza pactului din 1867, va căuta să voteze acuma provisoriatul până în Maiu contemplant de guvern, spre a feri țera de alte pericole mai mari.

Din ținuta partidei lui Apponyi se vede probabilitatea unei fuziuni.

Kossuthistii țin morțiș la principiul de a realiza independența Un-

riei și spre acest scop trebuiesc folosite tóte ocaziunile.

În lumina acésta ni se presentéză situațiunea la începutul anului.

Un iminent pericol.

V.

În economie nici un product nu este lipsit de preț, fie acela cât de mic. Rămășițele din economie, și ele reprezintă un capital óre-care, fiindcă servesc la îmbunătățirea capitalului original, a pământului.

Însă nu de asta e vorba. Obiectul expunerilor la acest punct îl formează produsele brute, care le realizéză economul și care forméză nemijlocitul venit al séu, din care se susține.

Actuala organizație a societății omenesci, cu privire la ocupațiuni, variază fórté și e împărțită în felurite clase, având fiecare propria ocupațiune din care prevede pe celelalte cu articli treburi din branșa sa. Cu înaintarea culturai și a exigențelor omenesci, se sporesc treptat și trebuințele. Fie-care trebuință nouă face să se producă altă clasă a producătorilor. În infinit se continuă acest proces de dezvoltare.

Basa la tóte este clasa economilor, ca aceea care produce produsele brute cele mai multe, de cari se folosesc celelalte clase. E ușor de priceput, că cu cât industriile se perfecționéză, cu cât de mai multe produse brute au lipsă, care să le prelucre, economului cu atât e săi fie mai bine, căci produsele sale având căutare, li se va mări și prețul.

În acésta ordine a ideilor economiei nostri ar fi să se aștepte la un viitor strălucit. Presentul ar fi să fie dintre cele mai favorabile, și un spor material ar trebui să se vadă peste tot local.

Cu tóte aceste vedem, că economul nostru în loc de a da înainte în nenumărate casuri se nimicesce. Moșióra sa, care până acum l'a susținut, trece în mâni străine.

Curioasa aparițiune se esplică în mai multe chipuri. Voi aminti vre-o două cauze.

Românul, cum e el, din firea sa retras și lipsit în contactul din lumea mare, uită, mai bine đis, nu scie întocmi produsele sale conform gustului și cerințelor de ađi. De regulă spre cumpărare îmbie calitatea cea mai slabă și ca soiu și ca product. Ar fi multe de đis la acest loc, și tóte în defavorul țeranului. N'am de cuget să lungesc însă espunerile. Scim d p. vitele ce se duc la tég, ce chip hădos oferă. A pretinde apoi să obțină câștig, ar fi a se pretinde ceva lucru imposibil.

Lipsește țeranului român facultatea de a putea distinge, între ce e nobil și prost.

Nu are gustul dezvoltat, deci nu scie să producă ceva de preț. Nu vitele numai, ci tóte produsele lui așa sunt. Unele din ele de așa necurățenie sunt cuprinse, că đeu órașanul ținându-se de nas trei zile fuge. Vinde cum póte, când se duce în tég. De cele mai multe-ori nu se plătesce ostենéla drumului cu ce capétă, afară că și-a mai perdut și o đi-dóue de muncă, umblând prin tég.

Întelenit fórté e ogorul țeranului în acest punct și multă ostենéla se recere, și încă și timp până la totală destelenire.

Dar sărăcia se esplică și altfel.

Cerințele moderne la rubrica specielor s'au înmulțit. Unde spre exemplu de demult o casă de ómeni se ajungea cu spese de 50 fl. anual, acésta sumă e triplă séu cuadruplă. Natural, pentru-ca eculibrul să rămână cel vechiu, trebuia ca și într'atele să se fi triplicat resp. cuadruplicat. În loc de asta, ele au scăđut, în casul favorabil a rămás staționare.

În tóte instituțiunile, unde e vorba de progres, se introduc inovațiuni folositoare. Nu însă în economia țeranului. Puține rame ale ei s'au îmbunătățit, séu puține rame noué s'au introdus lângă cele vechi, din care ar trebui să resulte dobândă mai mare, ba o colosală neglijență trebuie accentuată. Țeranul nostru fără a ținea sémă de principiul, că nimic nu este care să fie lipsit de preț din produsele economice, și ce biată agonisesce, lasă de se prăpădesce, se împrăscie, fără a griji, ca la timp să fie puse sub adăpost și scutite de periciune.

Un singur esemplu. Pomăritul, scim, din ce în ce dă dobândă îndecită. O vede țeranul. Asta nu-l face îndemnător, nu a sădi și altoi pomi, căci la asta cugetă mai puțin, dar și cei-ce îi are din părinți puși acasă, nu-i grijesce. Nu numai atât. Lasă recolta lor, de se face nimica gata și bine. Esemple de acest fel s'ar putea aminti la infinit.

Cum apoi să aibă ceva? Economia numai atunci arată profit, când peste trebuințele casei, țeranul póte și vinde ceva, ca să facă parale. Și frumóse parale, ar face, când și cel mai neînsemnat product economic l'ar pute valora.

Sunt înființate pe airea reuniuni agricole, cărora scopul sânt este a delătura inconvenientele espuse. De dorit ar fi cât mai multe astfel de reuniuni, în tóte colțurile patriei. Cuoscute fiind obstaculele ce se opun când cu înființarea aceloră, considerând și efectul lor fórté îndepărtat asupra popoului din lipsa lui de pricepere, ar

fi de dorit, ca și până la înființarea aceloră în număr cât mai mare să se formeze pin singuraticile comune câte o economie de model, care purceđend dela împrejurările reale date, să se întocmescă de așa, ca tóte îmbunătățirile posibile să le cuprindă în sine.

Țeranul s'ar lumina, ar procede mai rațional la cultivarea moșiei sale. Cine să începă lucrarea?

Tótă fericirea stă și atárnă dela conducătorii nemijlociți ai popoului și dela unii bărbați mai luminați și cu vadă din comună, cari nu cu exemplu numai pot influința, ci la timpul potrivit și ocaziunile binevenite nu hesită a veni și cu sfatul lor în ajutorul popoului lipsit.

Fii din părinți mai avuți ar trebui să se deprindă a cerceta școléle economice, ca să devină economi harnici la ei acasă, nu cum se face la noi, că din tot fiul de român umblătoriu la școlé mai înalte vrén să facă câte un diregător. Nu pentru toți este diregătoriu. Apoi „dom n“ tot atât de mare póte fi un econom (proprietar) vrednic, ca și diregătoriu.

Din România.

Despre chestia noastră națională s'a exprimat dl Take Ionescu în șed. dela 12/24 Dec. a camerei României în următorul mod:

Di Ionescu se întrebă: ce este chestia națională.

Ea există la tóte popórele și este persistența consciinței naționale dincolo de granițele politice fixate. La noi ea este condiționată de existența Românilor din tóte țerile care este necesară existenței celor-lanți Români.

Politica acésta a fost totdeuna dusă de strămoșii nostrii liberali și conservatori, cari au simpatizat cu Români de preste munți. Ei au înțeles acele două mari adevăruri, ce au formulat. Ei n'au avut numai norocul să realizeze, ceea-ce au voit. Nu s'a vedut însă în trecutul nostru, ca un român să vie să denunțe pe un altul, că ajută pe frații asupriți. Eu am vedut însă pe dl Sturdza denunțându-mă, că am dat 300.000 lei bisericelor și școlélor de preste munți. Un Român dedea banii, ér un fals român îl denunța.

Di Ionescu nu se miră, că dl Sturdza a fost urmat, în acésta cale, de țera întregă. S'ar fi mirat dacă nu l'ar fi urmat; căci o afirma un om cunoscător în ale istoriei noastre și ar fi să descurajăm de viitoriu nostru, dacă nu s'ar fi găsit ómeni, în a căror consciință, vorbele sale să nu găsescă echou.

Ce ne cerea dl Sturdza când era în opoziție? Să fim samsari cinstiți. Să spunem Românilor din Transilvania, să nu mai cêră autonomia, ci numai schimbarea legeri electorale, a legeri învățământului și aplicarea legeri naționalităților, în definitiv, aplicarea programului dela Sibiu.

FOIȚA.

CODRULÉ.

*Codrulé, frate de cruce,
Iarna-i ici vara se duce,
Iarna-i chiar la noi în sat,
Cântăreții te-au lăsat,
Pe cărări părăginite
Numai frunđe ruginite,
Ér prin crengile uscate
Jelea noastră te rěsbate...*

*Codrulé, frate de cruce,
Iarna-i ici, vara se duce...
Codrulé, nu mai jăli:
Vine vara după iarnă,
Răsări-va grău 'n țarnă,
Frunđa nouă te-a 'nvelí,
Cântăreți te-or năvali...*

Noi, vom fi ori n'om mai fi?

Gh. din Moldova.

Seară de Crăciun.

N'a fost de mult, ci pe timpul când îmi era și mie Crăciunul Crăciun și sərbătórea sərbătóre, când nu călcasem încă peste pragul raiului ce se numesce copilărie.

Sərbătóritele în acésta vėrstă sunt cu mult mai înălțătóre. Lumea îți pare că pórtă podóbe suprafreșei; zăpada din séra de Crăciun nu e zăpada de tóte zilele; copii, cari umblă la colindat sunt ca schimbați; vecinii și ómenii toți au scris în fața lor ceva deosebit, ceva sərbătóresc. Și tu, ca copil simți petre cėndu-se în internul tėu ceva tainic, nu îți dai sémă ce, căci n'ai consciința de lipsă. Te simți însă agitat, nervos, tremuri auđind ciocnind colindătorii la feréstră, esti vesel, dai din palmi uitându-te la năsdrăvănile cu care se produce țurca. Înaintea pomului de Crăciun cađi în ghenunchi vėđend luminile aprinse, îți împături mánutele și cânți cu evlavie imnul de mărire. În fantasia ta veđi sute de íngerăși-coboríndu-se rėnduri-rėnduri pe calea frumósa a laptelui, îi veđi ímpletindu-și mánile la o horă, și vin, vin tot mai aprópe, saltând, vin să vestescă copilașilor de pe pământ, că s'a născut Mesia. Și ce fericit ești tu cu gândul la coral ínge-

rilor, la mielúșei lui Đđeu și dorința ta supremă este să ajungi și tu un íngerăș și cu glas de trambíță să vestesci lumii nascerea și să aduci bucurie copiilor de pe pământ...

La acésta lume mă gándesc acum.

Era séra cea mare, séra de Crăciun. Butucul cel mare ardea în vatră și lângă el forfotea óla cea mare de eurechiu, lângă care bunica tragea mereu jeratecul. De tavan atárna lampa cea de sərbătóre care rěspándea un prisos de lumină. În fundul odăii era pomul de Crăciun, înțorțonat ca sutele de drăgălășii și arderea laminitelor producea un sunet misterios. De pe genunchii moșului priviam ínmărmurit la acésta vedenie.

Erau ale mele tóte podóbele pomului, căci eram unicul nepot al bėtránilor. Ce mândru mă simțiam ca stăpén peste o comóră atât de mare: mere și nuci de aur, doi murguleți sprinteni, fluturași de zăchar... și tóte aceste ferecate cu un lánțug de hárție, care ca un șerpe se încolăcea în giurul pomului.

După primele momente de estaz primul lucru îmi fu să dau asalt bėtránilor cu íntrebările:

— „Cine mi a trimis pomul?“ „Cum a fost íngerul“... Și bunicul meu îmi dedea

rěspuns la tóte și eu îi sorbeam cuvintele de pe buze.

— „Pomul îți l'a trimis măicuța-ța din ceriu, că frumseți de aceste numai în ceriu se găsesc și sunt făcute de mánile măicuții tale. L'a trimis pe un íngerăș cu aripi de fluture, care a venit să-ți vestescă nascerea Domnului și dragostea mamei tale“.

— „Ce face mama în ceriu? Când vine la noi? De ce nu mi-a adus ea pomul?“ continuai eu cu íntrebările mele. Și bėtránul mă privi trist și ca să mă dumerescă ímí spuse lucruri de cari până atunci nu'mi mai povestise.

— „Mamă-ta nu mai vine... Ea este în ceriu și de-acolo supraveghează copiii și pe cei buni îi iubesc și le trimite daruri cum ța trimis și ție, ér dacă mor, îi ia lângă sine, căci toți copii cei buni íngeri se fac. O, mamă-ta încă a fost bună, și pentru aceea a ajuns în ceriu...“

În ochii bėtránului vėđui lacrimi. Auđii pe bunica suspinând. Isbucii și eu în pláns, nu dór pentru mamă-mea, căci ce aveam eu să plâng atunci pentru ea sciíndu-o acolo sus în raiu, plángeam însă fiind-că îi vedeam supérați pe iubiții mei de pe pământ. Copiil pláng adese-ori vėđend pe alții íntristați,

Ce se întâmplă astăzi?

Astăzi influența Ungariei se manifestă în întreaga viață a imperiului austriac. Ca o dovadă, avem visita regelui nostru în capitala regelui Ungariei și decorarea dușmanului românismului, a celui care a susținut acuzarea în procesul Repliei.

Egemonia Ungariei este completă.

Mai mult, am avut nota austro-rusă, adresată Bulgariei, Muntenegrului, Sârbiei și... României. N'a fost o inimă, care se nu fie sângerată de această umilință. Pentru ce ni s'a adresat nouă această notă. Suntem noi oare vecini cu Macedonia? N'am strigat oare „Trăiască sultanul“? Atunci pentru ce?... Primind însă nota de aprobare ce ni s'a trimis, am stabilit principiul, că putem primi și o notă de desaprobară.

Ia să vedem însă ce au câștigat Românii de preste munți din politica dlui Sturdza. Dl Ionescu înșiră persecuțiile pe cari le îndurăm noi cei din Transilvania în ultimul timp, apoi dă, și țera și opinia publică, trebuie să fie nemulțumite, pentru-că dl Sturdza nu e un nemernic, nu e un vândut Ungurilor, cum eram noi!

Cu această politică însă, ați distrus forța de rezistență a Românilor de dincolo, fiind-că ați promis un ajutor, pe care nu li l'ați putut da.

D. N. Stătescu întrerupe.

D. Take Ionescu. Ați distrus ori-ce speranță, în inimile lor și ați pus în loc decepția și desiluzia.

Pentru-ce ați făcut această? Pentru-ce această operă de distrugere?

În scopul meschin de a face rău adversarilor politici, conservatorilor.

Noi, dăce dl Take Ionescu, terminând, nu credem în nici o trădare; noi credem numai în incapacitatea d-voastră, într'o răutate de omenii mici! (Aplause).

Noutăți.

Din cauza sântelor sârbători ale „Nascerei Domnului nostru Iisus Christos“, numărat proximal foiei noastre va apăre numai Marți în 30 Decembre a. c. st. v.

Daruri pentru biserică. Irina Bota Nicolae, a donat pe sâma sântei biserici din Vălenii Somecui un rând de vestiminte negre în preț de 25 fl.; Nic., Ioan și Dum. Pintilie doi prapori negri în preț de 20 fl.; Onuț Petru a Mitruului un prapor roșiu în preț de 10 fl.; George Măries un stihar alb în preț de 10 fl.; văduva Maria Lupuț a Onuțului născută Ciocan icóna înmormântării Dlui I. Christos; afară de aceea mai mulți parochieni au contribuit cu struguri din cari s'au stors, 11 ferii de vin pen tru s. serviciu peste an. Pentru toate aceste daruri bunul Dumnezeu să le respălătescă cu darul Său, ér jertfa să le fie primită în jertfelnicul cel mai pre sus de ceriuri.

Vălenii Somecui, la 26 Novembre 1897.

Gavriil Cârlig,
paroch gr.-or.

Și cum stam așa apăsăți sufletesce, au-đirăm deodată sunet de clopot dela biserică. Ce frumos mai suna clopotul în sêra de Crăciun! Feciorii și fetele se adunaseră după obiceiul vechiu în turnul bisericii, și după încetarea clopotului, începură să cânte colindele, să spună lumii că:

Astăzi prorociile
Și toate scripturile
Despre Mesia Christos
Toate s'au plinit frumos,
Că Mesia cel dorit
Ađi în lume a venit...

Da, s'a născut Mesia, Mântuitorul lumii și lumea îi preamărea născerea cu glas de bucurie.

Toți cei din casă pornirăm a cânta „Născerea Ta Christos“. Satul întreg era în picioare. Satul întreg cânta și se ruga. Feciorii mai eram Dómnice, lăudând „lumina cunoaștinței“.

De atunci au trecut vre-o câți va ani.

Ađi e éráși sêra mare, sêra de Crăciun. O sêrbez singur în odața mea. Unicul tovarés îmi este amintirea, care mă pórta prin câmpuri frumoase din trecut, pe când Cră-

Din isprăvile „Unirei“. Articollu „Unirei“, a organului metropoliei românescei din falnicul Blaj, au ajuns a fi reproduși cu vedită satisfacție de foile dușmanilor nostri, ca armă în potriua noastră.

„Budapesti Hirnap“ de Joi, după-ce constată, că lipsirea episcopilor uniți din casa magnaților, când s'a pertractat acolo proiectul de maghiarizarea comunelor, au provocat multă amărăciune în cercurile românesce, și că foile române reprobă ținuta pomeniților episcopi, serie:

Un articol peste măsură interesant citim în „Unirea“ de ađi, monitorul oficial al arhiepiscopiei din Blaj, care respinge atacurile foilor valache, și se scólă vehement în potriua cele mai noué mișcări naționale. Îndeosebi batjocoresce adunarea dela Sibiu, care după ea nici un scop n'a avut. — Aleđtorii — spune „Unirea“ — au venit în număr mare la adunare, dar deórece nu au avut voe să se consulte, s'au întrunit într'un hotel, unde au spus în toaste ce au avut să spună. Au redactat apoi o moțiune, pe care au scris-o mulți. Nimic mai mult. Colo arena circului, aci Pánkievics, colo sânge de martir, aci desfacerea câtorva butóie de bere. Ne vor dăce éráși, că noi constatând acest sfêșit tragi-comic al adunării din Sibiu provocăm foile contrarilor nostri, sé-și bată joc de noi. N'au ele lipsă să le provocăm noi. Ele au constatat deja sfêșitul acela rușinos al adunării din Sibiu și au rís de noi, și — au avut cuvinte de a ríde. Noi nu rídem, ci ne amărim până în adâncul inimii de stădiul, în care a ajuns lupta noastră națională.

Astfel scrie „Unirea“ — dăce „B. H.“ — despre adunarea din Sibiu. Apoi spune de ce episcopii gr. cat. n'au venit să protesteze în casa magnaților.

Noi nu scim dăce „U.“ ce a îndemnat pe arhierii nostri, ca să nu ia parte la ședinta aceea a casei magnaților. Ei în sfêșit nu sunt datori, să ne descopere noué scopurile și motivele sale. De altmintea credința noastră e, că bine au făcut, că nu s'au înfășiat în casa magnaților ca să protezeze. Nu Sașii au să ne fie noué pildă pentru atitudinea noastră în lupta națională.

Redactor sêrb persecutat. Procuratura de stat sêrbescă a dat poruncă, ca redactorul Svetolic Savici din Belgrad să fie deținut, din pricina, că 'și-a permis să critice în foia sa *Mili Journal* politica regelui Alexandru. Savici dinaintea gonacilor s'ei a fugit din Belgrad la Zimony, trecând Dunărea cu o luntre. Păzitorii graniței sêrbesci l'au observat și au pușcat după el, dar nu l'au nimerit.

Representanța cetății Sibiuului 'și-a ținut la 18/20 l. c. ultima adunare în anul acesta. După eshaurierea programului đilei primariului Drotleff 'și-a cetit obicinuitul raport despre activitatea primăriei în anul ce espiră. În firul acestui raport a reamintit și numele acelor „părinți ai cetăței“, cari în decursul anului au repausat. În scipial însă și în cuvinte fôrte alese a atins memoria de curând

ei unul îmi era Crăciun și sêrbătórea sêrbătóre, când legănat pe genunchii moșului priviam estaziat la pomul-minune, când inima mi se sbătea de fericire.

Toate s'au dus. Pom, íngeri, raiu, toate s'au dărăpănat cum se cufundă și se disólvă castelele aeriane. Au trecut precum se scutură praful de pe aripile fluturașului, precum se despodobesc florile din univers. S'au dus și bunicii mei, hrănitórii frumóselor mele visuri, ér satul cu haina cea sêrbătórescă, cu evlavioasele ímnuri, cu sunetul misterios al clopotului e departe. Nime nu-mi bate la feréstră anunțând colinda, nime nu-mi cere „covrigu, că mi frigu și colacu că mi dragu“. În vatră nu arde butucul Crăciunului. E puștiu și rece. S'a stins lumea de fericire.

În pustietatea asta îmi sêrbez sêra de Crăciun, precum șcie serba omul singur.

Cad în ghenunchi și mă închin sôrelui dreptății.

F—o.

repausatului Dr. Aureliu Brote accentuând mai ales firmitatea și curățenia caracterului lui și estinsele și temeinicile lui cunoștințe pe terenul financiar, pe cari adeseori cu folositor rezultat le-a pus și în serviciul intereselor cetății. Representanța — la invitarea primariului și-a exprimat condolenta prin sculare.

Explozie la clinica din Pesta. Vineri sêra o explozie teribilă s'a întâmplat în pivnița dela clinica din calea Ullói din Budapesta, producând 6 detunături zguduitoare, Explozia a fost pricinuită de gazul de luminat, și a produs o adevărată catastrofă. Doi ómeni au fost răniți de mórte, vre-o mie de ferestri au fost sparte, plafonul pivniței s'a surpat, mai mulți păreși s'au crăpat și vre-o 100 de iepuri de casă, cari erau adăpostiți în apropiere, au fost omoriți.

Încă după prânđ simțindu-se prin edificiul clinicei un miros nădușitor de gaz, doi servitori, având la sine lumini aprinse au voit să între în pivnița pentru a căuta după pricina inundării gasului. Abia au deschis însă ușa, gazul a și prins foc de luminile dela servitori și s'a întâmplat explozia, izbind pe servitori cu atâta putere, că acum se luptă între viață și mórte. Giamurile tóte, nu numai dela edificiul clinicei, ci și cele dela fabrica de tutun de peste drum, au fost sparte în bucăți. Păreșii s'au crepat, ușile au fost scóse din țășini și aruncate la depărtări mari. Ómenii, cari în momentul exploziei comunicau pe calea Ullói au fost trântiți la pământ, îndurând mulți rane grele.

Deodată în salele bolnavilor s'a făcut o întunecime nepetrusă, din cauza, că inundând gazul prin țevua principală din pivnița, țevile laterale s'au golit. Mulțimea de sute de bolnavi înspăimântată de detunături și de întunecime a sărit din paturi și fugea îngrozită prin coridóre.

Intr'aceste în pivnița era o pară de foc, care numai după trei óre de muncă desepărată a fost stinsă de câtră pompieri, cărora prin săpătură le-a succes să ajungă de pe stradă la țevua spartă și să o infunde.

În localele din parter și din cele două etaje deasupra pivniței s'a produs o vâlmășală ca după cutremur. Mobilele tóte au fost răsturnate și zdrobite. — Cei doi servitori nu e nădejde de a-și veni la cunoștință.

Concurs. Conform conclusului adunării generale a despărțământului Sas-Sebeș al asociațiunei pentru literatura și cultura poporului român, se escrie concurs, pentru patru (4) stipendii de câte 10 fl. v. a. pre sêma elevilor de măiestrii români din acest despărțământ și cari nu primesc alte ajutóre ori stipendii.

Terminul e 15 đile dela prima publicare. Sas-Sebeș în 20 Decembre 1897. Comitetul despărțământului *Sergiu Medean*, directorul desp. *Z. Murășan*, secretari.

Rectorul universității din București. Duminecă s'a sêvrșit alegerea rectorului la universitatea din București în locul dlui Titu Maiorescu, care 'și-a dat demisia din demnitatea acêsta. 52 profesori au luat parte la vot. Au întrunit: dl Gr. Ștefănescu 35 voturi, dl C. Dimitrescu-Iasi 25 v., dl Titu Maiorescu 22 voturi, dl V. A. Urechia 22 voturi.

Ministrul instrucției publice a întărit în demnitate de rector pe dl Gr. Ștefănescu.

Necrolog. Cu inima înfrântă de durere aducem la cunoștința tuturor rudenilor amicilor și cunoșcuților, că prea iubita soție, respective mamă, soră și cumnată *Hareti Nemes* născ. *Dossios* după un morb îndelungat, împărțășită fiind cu Sf. Taine, s'a mutat la cele eterne Vineri în 19 Decembre v. 1897 la órele 8^{3/4} sêra în etate de 39 de ani.

Rămășițele pământesci ale scumpei și neuitatei rēposate s'au ridicat din casa proprie Duminecă, în 21 Decembre v. (2 Ianuarie n.) la 3 óre p. m. și s'au depus spre vecinica odihnă în cimiterul român gr. or. din Gróver. Brașov, în 29 Decembre v. 1897 (1 Ianuarie 1878). Petru Nemes ca soț. Petru și Iuliu ca fii; Hareti ca fică. Naum, Dumitriche și Mercur Dossios ca frați. Elena Babeș și Eleftera Necșă ca surori. Dr. Aurel Babeș ca cumnat. Bertha Dossios născ. *Keresztesy* ca cumnată. Fie-ți țărina ușoră și memoria binecuvântată!

Invitare. Corpul învățătoresc dela șcôla română gr. or. din Sêliște are onóre a invita la *Producțiunea școlară împreunată cu joc*, care se va ținé în 26 Decembre st. vechiu a. c. în sala cea mare a șcôlei. Sêliște, în 15 Decembre 1897. Corpul învățătoresc. Inceputul la 7 óre sêra. *Venitul curat este destinat bibliotecii școlare.*

Programa.

1. „Moș Crăciun“, cor de Ghiriac.
2. „Mihaiu la Călugăreni“, cor de I. Wiest.
3. „Jună de român sum“, solo.
4. „Puisornl“, cor de I. Costescu.
5. Sêra“, cor de I. Wiest.
6. „Sus opincă“, cor de I. Vidu.
7. „Dela sat“, piesă poporală de N. Macovisteanul.

După producțiune urmează petrecere cu joc.

În procesul otrăvitorilor dela Hódmező-Vásárhely a hotărît și tabla reg. Jäger Mari, osândită prin tribunal la mórte, a fost condamnată de câtră tablă la 15 ani temniță. Csordás Lidia a fost osândită din partea tribunalului la mórte, tabla a schimbat sentința în temniță pe viață. Pe Varga Lidia atât tribunalul, cât și tabla au osândit-o la „puscarie pe viață“. Sentința de mórte a tribunalului, în potriua lui Szappanos Iudit a schimbat-o tabla în temniță pe viață. Pe Toth Lidia tabla ca și tribunalul a condamnat-o la temniță pe viață. Osânda la temniță pe viață adusă de tribunal în potriua lui Horváth Iános a aprobat-o și tabla. Tot asemenea a fost aprobată de tablă și osânda tribunalului la 6 ani temniță. În contra lui Gulyás Kiss Samuel. Toți osândiții au apelat.

Vineri au fost condamnați încă 2 otrăvitori din H. M. Vásárhely. Lor li s'a publicat sentința Curies: *Török Zsofia* a fost osândită la 12 ani temniță, bărbatul ei, *Baranyi Ferencz* la 6 ani temniță.

Francheta generalului Koller câtră Napoleon cel Mare. Generalul Koller prin purtarea sa plină de sinceritate și-a câștigat în cea mai mare măsură încrederea lui Napoleon cel mare. Petrecându-l acesta la insula Elba, în conversațiile lor nu odată i-a spus împăratului, că n'are dreptate. Napoleon, care nu era dedat a suferi dela nimeni să-i contradică, l'a întrebat odată, că și cu domnitoriul său, împăratul Austriei, vorbesce așa? Koller ia rēspuns, că domnitoriul său i-ar vorbi așa precum simțesce. În cazul acesta, đise Napoleon, Dta faci mai bune servicii stăpânului Dtale, decât m'au făcut ai mei órecând mie.

Spre orientare. Actele institutului de credit și econsmii „Zlăgneana“ sunt aprobate. Prea On. Tribunal r. u. din Alba-Iulia a încuviințat improtocolarea firmei „Zlăgneana“.

În urma acestora direcțiunea s'a și constituit și anume: Unanim au fost aleși:

1. President, dl profesor a seminarului Andreian din Sibiu D. Comșă.
2. Director esecutiv, părintele Emanuel Beza, paroch ortodox român în Zlagna.
3. Vice-președinte: părintele Nicolae Cristea, paroch în Valea-Bulzilor.
4. Cassariu: Domnul Ștefan Păsculețiu, proprietar în Zlagna.
5. Iuriscoasult: Domnul Dr. Vasilie Fodor, avocat în Abrud.

Operațiile se vor începe cu Ianuarie 1898. Atâta spre orientarea Prea On. public, care ar binevoi a se interesa de acest mult necesar Institut.

Pentru orientarea acționarilor însă 'mi impun datoria a publica din statute §-ii 10 și 11 și adecă:

§. 10.

De fie-care acție sunt a se depune la subscriere — conform §-lui 151 alinea a doua din legea comercială — 10% a valorii nominale adecă 2 fl. 50 cr. v. a. (5 coróné) precum și o corónă taxă de înscriere. Restul va fi plătit în următóarele rate și anume:

1. 20% adecă 6 floreni v. a. (10 coróné) de fie-care acție îndată după constituirea societății.
2. 10% adecă 5 fl. 50 cr. v. a. (5 coróné) de fie-care acție la 1 Ianuarie 1898.

3. 20% la 1 Martie 1898.
4. 10% la 1 Mai 1898.
5. 10% la 1 Iulie 1898.
6. 10% la 1 Septembrie 1898.
7. 10% la 1 Noiembrie 1898.

Pentru ratele de acție cari nu s'au numărat la termen, se solvesc 5% interese de întârziere.

Nesolvându-se la termen vre-o rată de acție, direcțiunea prin organul său de publicațiuni pe lângă indicarea numărului acției provocă pe acționarii ca să solvace rata restantă în decurs de 30 zile, și dacă nici după acest termen și nici în 14 zile după provocarea în scris, pe lângă certificat de primire ori ricipisă postală, rata restantă nu s'a solvit, în cazul acesta ratele solvite cad în favoarea fondului de rezervă al institutului, era proprietarii acției perțându-și dreptul de acționari, acția respectivă se anulează și în locul aceleia direcțiunea emite alt titlu de acție în sensul prospectului de emisiune. Anularea se va publica.

Acționariul însă rămâne responsabil față de societate până la 50% a valorii nominală a acției (art. leg. XXXVII 1875 §. 153 și 171.)

Excepțiune se face pentru orfani, al căror tutor și în cas de falimentare, curatorul masei după denumirea sa de atare este obligat a răspunde prima rată restantă în timp de 90 de zile împreună cu 5% interese de întârziere.

§. 11.

Indată după solvirea primei rate se eliberază titluri provisorie de acții, cu cari se vor cuita toate ratele solvite.

Acțiunile se vor elibera numai după solvirea întregului preț de emisiune și pe lângă restituirea titlurilor provisorii.

Zlagna, 27 Decembrie 1897.

Emanuel Beşa,
direct. executiv.

Bibliografic A apărut „Enciclopedia Rom” fasc. VI., pag. 473 — 568, care cuprinde peste 1100 articole, adică aproape întreg restul titlurilor cu inițiala B. (Beur nonville — Brândză).

Acest fascicol se distinge față cu cele premergătoare prin bogăția extraordinară a materiilor de interes special românesc. Astfel găsim aici între articolele geografice: Bicăz, Bihor, Bistrița, Blaj (ilustr.), Bocșa, Botosan (ilustr.), Brad, Braila (ilustr.), Bran, etc., iar în materie istorică rom. Bogdan, și Bolochoven, de D. Onciul, Bogomilii de M. Străjan, Bonfinis și Bornemisa de I. M. Moldovan, Brancoveanu, etc. Cu deosebire bogat este materialul biografic rom. din care amintim art. Bianu, Bibescu, Blajovici, Blaraberg, Bob, Bodnărescu, Boerescu, Bogdan Bohățel, Bojadji, Boiu, Bojinca, Bolică, Bolintineanu, Bologa, Borgovan, Bosco, Bosian, Botta, Brailoiu, Bran, Branisce, Brândză, etc. Dintre celelalte articole mai însemnate remarcăm: Biblioteca (B.-le rom; de Radulescu Motru), Boalele mentale (Dr. Sutzu), Bocet (M. Străjan), Bordeiu (Dr. I. Felix), Botanica Inst. bot. și Grad. bot. (M. Vlădescu), Așezămintele Brancovenesci, etc. În fine mai amintim art. Boemia (Urban-Iarnik) Ilustrațiunile executate de renum. firmă Angerer et Göschl în Viena, sunt foarte frumoase. De interes deosebit sunt: Catredala, mitropolia și institutule culturale din Blaj. Institutul botan., florările și planul grădinei botanice din Cotrețeni, liceul și bis. Sf. Gheorghe din Botoșani, planul portului și un tablou al docturilor din Braila. Așezămintele Brancovenesci din București apoi mai multe ilustr. de zoologie (Blenius, Bison,) etc.

Abonamentele se fac la librăria W. Kraft în Sibiu, iar pentru România la libr. Müller d. Storck în București, și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă (30 fasc.-fl. 30 sau Lei 75-; prețul de prenumărare se poate plăti însă și în rate pentru câte 5 sau 10 fascicule la fl. 1- resp. Lei 2.50) tot deuna anticipativ. Abonaților li-se trimit numai fasciculele plătite înainte.

— Cartea Stuparilor Săteni de Romul Simu. Învățător, cu mai multe ilustrații în text. editura și proprietatea „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului” O recomandăm, ca pe o carte foarte folositoare. Prețul 35 cr.

Ad. Nr. 566/1897. [243] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de cl. III. Borgo-Suseni, din protopresbiteratul gr.-or. al Bistriței, se eserie prin acesta concurs, cu termen de 30 zile, dela I-a publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post, dau un venit sigur anual de 402 fl. 80 cr. după cum s'au statorit în ședința din 7/19 Decembrie 1897 a comitetului parochial.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicile de concurs, instruite conform legilor din vigóre, subscrisului oficiu ppece, până la termenul deschis, și a se presenta în vre-o Du minecă seu sêrbătore în biserică, spre a cânta, predica seu celebra, a face cunoscință cu poporul și a-și trage informațiuni directe, observându-se în privința acêsta dispozițiunile „Regulamentului pentru parochii”.

Oficiul protopresb. rom. gr.-ort. a tractului Bistriței, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Borgo-Bistrița, la 7/19 Decembrie 1897.

Simion Monda,
protopresb.

Szebenvármegye alispánja.

25298. sz [242] 1—1
V. 1897.

Pályázati hirdetmény.

A Szebenvármegye pénztáránál megüresedett és főispáni kinevezés útján betöltendő, évi 600 frt. fizetéssel és 100 frt lakbérrel javadalmazot pénztári tisztii állomásra ezennel pályázatot hirdetek azon megjegyzéssel, hogy az ezen állomásra kinevezendő pályázó egy évi fizetésének megfelelő tiszti óvadékot tartozik letenni.

Felhívom pályázni óhajítókat, hogy az 1883. évi I. t.-cz 18 §-a szerinti minősítettséget, előéletük fedhetlenségét és eddigi foglalkozásukat, esetleg eddigi közhivatali alkalmazatásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati folyamodványukat és pedig a közszolgálatban állók rendes szolgálati uton 1898 évi Január hó 15-ikéig bezárólag Méltóságos Thalmann Gusztáv úrhoz, Szebenvármegye főispánjához annál bizonyosabban nyujtsák be, mivel későbbben érkező folyamodványok nem fognak figyelembe vétetni.

Nagy-Szeben, 1897 Deczember 31-én.

Reissenberger,
vice-comite

Contra tusei

și răgușelii sunt cel mai bun mijloc bombonele Pemetefii a lui Réthy. Se află în toate farmaciile. Prețul unei doze 30 cr., 5 doze espedeză franco farmacia Adler din B.-Ciaba. Numai atunci veritabile, dacă stă pe fiecare dosă subscrierea următoare: [239] 2—10

Reithy Béla
gyógyszerész.

În librăria Tipografiei archidiece-sane se află:

Dicționarul român-maghiar

și

Dicționarul maghiar-român

de

Dr. I. Crișan și N. Putnoky,

apărute în 1893 și 1895, cele mai noue vocabulare pentru învățarea limbei maghiare.

Prețul leg. à fl. 2.—

Mântuire de beție.

pentru totdeauna cu **thee anti-alco-holică**. Cel mai bun mijloc probat. Cel mai deplin succes garantat. **Efectul** fără a sci dinainte același, e sănătos și întărește stomachul. Singura expediție: **Ph. Wenck, Worms a. Rh.**, feco. ramburs 1 pachet 10 Mc. [230] 5—6

Din

„Biblioteca noastră”,

sub direcția dlui E. Hodoș au apărut:

- Nr. 1 *Realități și visări*, de S. S. Secula;
Nr. 2 *Iancu de Huniad*, de Ios. Bălan;
Nr. 3—4 *Versuri și Proză*, de G. Coșbuc;
Nr. 5 *Fabule alese*, de Gr. M. Alexandrescu;
Nr. 6 *Dela sat*, piesă popor. în dialect bănă-țean de N. Mocovișteanu;
Nr. 7 *Intocmai*, de Zotti Hodoș.

1 număr 14 cr.

De Crăciun și Anul-nou!

Onoratul Public află tot felul de albume pentru poesii cu fl. — 50, — 60, — 80 — 90, 1 — 1 10, 1.20, 1.60, 1.80, 2.10, 3.50 până la 4 fl.;
hârtie de epistole și cuverte în cassette frumoase cu — 12, — 30, — 45, — 50, — 60, — 70, — 75, — 80, 1.—, 1.20 etc.;
văpseli în cutii elegante à fl. — 32, — 35, — 40, — 60, — 80, 2.60, 3.— și 3.40.
La

Librăria Tipografiei Archidiece-sane Sibiu.

FALIMENT MARE!

New-York și Londra n'au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa întrégă numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu împuternicit. Expedez deci ori și cui obiectele următoare pe lângă simpla rebonificare de **fl. 6.60** și anume:

- 6 bucați **cuțite foarte fine** cu tăiș englez veritabil.
- 6 bucați **furculițe de argint-patent** dintr'o bucată.
- 6 bucați **linguri de argint-patent** american.
- 12 bucați **lingurițe de argint-patent** american.
- 1 bucată **lingură pentru supă** de argint-patent american.
- 1 bucată **lingură pentru lapte** de argint-patent american.
- 2 bucați **păhare pentru ouă** de argint-patent american.
- 6 bucați **tave Victoria** englezesci.
- 2 bucați **felinare admirabile** de masă
- 1 bucată **sitiță** pentru ceaiu. [202] 2—5
- 1 bucată **presărătoare** pentru zahăr pisat fină.
- 44 bucați **laolaltă** numai **fl. 6.60**

Tote aceste 44 obiecte au costat mai înainte **fl. 40** și se pot căpeta acum pentru prețul minimal de **fl. 6.60**. Argintul-patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează colórea 25 de ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acêsta publice, a retrimite banii tuturoră căroră nu le convine marfa fără nici o piedecă și nimenea n'ar trebui să lase a trece acêsta ocaziune favorabilă, fără a-și procura acêsta **garnitură splendidă**, care se potrivește mai ales ca

present escelent de nuntă și ocașional

cum și pentru ori-ce gospodărie mai bună.
Se află numai la

A. HIRSCHBERG,

agentura centrală a fabricelor unite de argint-patent american
Viena, II. Rembrandstrasse 19/II. — Telephon Nr. 7114.

Trimiterea în provincie pe lângă ramburs sau anticiparea sumei

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca de alături înregistrată (metal de sênătate)

Estras din scrisorile de recunoscință.

Primit expedițiunea și sunt foarte mulțămită, mă mai rog pentru o garnitură pomposă à **fl. 6.60**. Cluș.

Esceleța baronessă Bánffy.

Primit comanda, sunt foarte mulțămít, rog sê-mi mai trimiteti una.

Bozovici, Ungaria.

Alex. Keresztes, proto-pretor.

Cu prima trimitere sunt deplin mulțămít, mă rog încă pentru o garnitură.

Ioan Majarosy, canonic.